

I-Piirin kokous Päivän avaus 20.4.2024 Pateniemen alakoulu (Risuniityn koulu)

Hyvät lionit, hyvät naiset ja herrat!

Luterilaisuus. Helsingin sanomien nyt jo edesmennyt toimittaja, Ilkka Malmberg kirjoitti kymmenisen vuotta sitten luterilaisuudesta. Sana luterilainen esiintyy enimmäkseen julkisessa sanassa sellaisessa yhteydessä kuten luterilainen työmoraali. Tämä termi tarkoittaa velvollisuudentuntoista puurtamista. Attribuuttia luterilainen käytetään usein ankeuden ja ilottomuuden synonyymina. Se on lievä kirosana.

Luterilaisuudella ei ole esittää mitään värikkäitä speaktaakkeleita. Katolisissa maissa keskitytään laskiaisen aikaan muutaman päivän hulluttelujaksoon, karnevaaliin, ennen kuin paastonaika alkaa.

Luterilaisuus ei voi myöskään kilpailla ortodoksien värikkään pääsiäisen vieton kanssa. Luterilaisen kirkon jumalanpalvelukset perustuvat pohjimmiltaan Raamatun sanan ja musiikin vuorotteluun. Se saattaa tuntua jotenkin vähäveriseltä tämän ajan vaatiman visuaalisen tykityksen keskellä.

Luterilaisuuden painopiste on arjen hallinnassa. Toimittaja Ilkka Malmberg nosti esille kolumnissaan sellaisia asioita hyvästä arjesta kuten: sopimukset pitävät, viranomaisiin luotetaan. Yksilö ajattelee itse ja vastaa sanoistaan. Rehellisyyttä arvostetaan, eikä viekkkaus ole hyve.

Pohjois-Euroopan järjestäytyneet ja rauhalliset yhteiskunnat ovat varmasti monien asioiden seurausta. Ja saattaa kehityksissä olla sattumallakin oma osuutensa, mutta yksi yhteinen nimittäjä tälle rauhalliselle maailman kolkalle on luterilaisen uskon muovaama elämäntapa.

Luterilaisuus ei ehkä ole suurta juhlaa, mutta jotain sellaista arjen taattua hallintaa siihen kuuluu. Siinä korostuu aika usein omakohtaisuus, asioihin tule itse tutustua. Samoin luterilaiselle kristilliselle perinteelle on tyypillistä vastuun ottaminen omasta ja lähimmäisen elämästä. Luterilaisuus elää Jumalan armosta, mutta Jumalan edessä ollaan hiljaa. Eikä siitä suhteesta kovin paljon lähdetä ulospäin riehumaan.

Tässä yhteydessä voi ajatukset kääntää Lions-aatteeseen. Kuten kaikki hyvin tiedämme, Lions-liike on syntynyt Amerikan Yhdysvalloissa. Siinä on mukana sellaisia asioita, jotka ovat liitoksissa Pohjois-Amerikan valtakulttuuriin. Tämä kulttuuri on dynaaminen, sieltä suunnasta meille ovat tulleet viimeistään 1950-luvusta lähtien useimmat vaikutteet. Kansainvälistyneessä maailmassa kulttuurien välinen vuorovaikutus on normaalia. Monille suomalaisille arkeen kuuluu kaksi tai jopa useampia eri kulttuureja.

Mutta joskus itselle tulee leijonana mieleen, että joissakin asioissa amerikkalainen kulttuuri ja suomalainen, ehkäpä juuri luterilaisuuteen, pohjautuva kulttuuri törmäävät. Ei siitä kovin monta vuotta ole, kun esimerkiksi Oulujoen klubissa jaettiin hallituksen vaihtokokouksessa 100 % jäsenen rintamerkkejä. Tämä oli tietysti aktiivista osallistumista koskeva palkitsemisen muoto. Voin tunnustaa teille, että en koskaan ole niitä 100 % prenikoita laittanut omaan takkiini ja mitä minä voin seurata, ei niitä kukaan muukaan laittanut. Tämä pieni ristiriita varmaan osaltaan palautuu suomalaiseen vaatimattomuuteen, jossa on mukana myös luterilaista kulttuuria.

Ajattelen, että monessa asiassa Lions-aate tulee sillä tavalla lähelle luterilaisuutta, että myös Leijonat pyrkivät usein toiminnassaan hyvään arjen hallintaan. Leijonien perusajatus: we serve, me palvelemme, on hyvin usein täällä Oulun lähialueella sen tukemista, että muiden arjen hallinta paranee ja vahvistuu. Minusta tämä on tärkeä näkökulma hyväntekeväisyysjärjestön toiminnassa.

Uskon, että I-piirin lions-klubit oikeastaan miettivät jo tahoillaan tätä kysymystä: Miten olla omalla paikkakunnalla tukemassa koululaisten, nuorten, erityisryhmien tai ikäihmisen arjen hallintaa? Leijona-toiminta on luonteeltaan verraten usein palvelua arkisissa tilanteissa.

Kuten mainitsin, niin luterilaisuus sisältää ajatuksen omakohtaisuudesta, asioihin tulee itse tutustua. Tämä oli aikoinaan Suomessa kirkon lukutaidon edistämisen taustalla ollut ajatus. Ajattelen, että kun Lions-toiminta lähestyy oppilaita ja kouluja, niin siinä on mukana hyvin usein tukeminen vastuun kantaan. Nuorta sukupolvea opetetaan näkemään, mitä ympäristössä tapahtuu. Leijonat kannustavat koulukkaita ottamaan silmät ja järki käyttöön. Tähän liittyy myös ajatuksena myötätunto ja siihen rohkaiseminen. Monissa Lions-toiminnan nykyprojekteissa kannetaan myötätunnolla vastuuta ympäristöstä ja niistä ihmisistä, joilla on arjen hallinnassa vaikeuksia.

Lions-aate elää jännittävällä tavalla suomalaisen ja amerikkalaisen kulttuurin välissä. Maailman merien takana asuvilta lioneilta voimme oppia paljon, asuivat he sitten Pohjois-Amerikassa, Intiassa tai muualla Euroopassa, mutta paikallisyhdistyksellä tulee olla oman kotiseudun kasvot. We serve, kääntyy oikeastaan täällä meilläpäin, me palvelemme omana ittenämme. We serve, kääntyy mielestäni myös usein: me palvelemme arjessa. Leijona-toiminta on myötätunnolla tehtyä arjen hallinnan tukemista. Me palvelemme arjessa omana ittenämme.

Ilkka Mäkinen

Kirkkoherra Oulujoen seurakunta,
lion LC Oulu-Oulujoki

